

راه دستیابی دانشجویان به نظرات امام (ره)

نظرات امام یک مجموعه است و خوشبختانه بیانات امام ثبت شده است و همین است که هست. مثل همه متونی که از آنها می شود تفکر گوینده را استنباط کرد، منتها با شیوه درست استنباط. شیوه درست استنباط این است که همه حرف‌ها را ببینند، آنها را در کنار هم قرار بدهند، توی آنها عام هست، خاص هست، مطلق هست، مقید هست. حرف‌ها را باید با همدیگر سنسجید، تطبیق کرد، مجموع این حرف‌ها، نظر امام است. البته کار خیلی ساده‌ای نیست، اما روشن است که باید چه کار کنیم. یک کار اجتهادی است اجتهادی است که از عهده شما جوان‌ها برمی آید. بنشینند واقعا گروه‌های کاری در زمینه‌های مختلف، نظر امام را استنباط کنند، از گفته‌های امام به دست بیاورند.

دیدار دانشجویان با رهبر انقلاب
۷ مهر ۱۳۸۷

تربییون دانشجویی

وقتی فضای فرهنگی دانشگاه ضدفرهنگ می شود!

■ **محمد افشاری***

دانشگاه اصفهان مثل سایر دانشگاه‌های کشور دچار مشکلات گسترده‌ای است و مسئولان هم در حد توان برای رفع این مسائل تلاش می‌کنند اما برخی اقدامات و مواضع مسئولان دانشگاه به خصوص در دلایل تصمیمات مسئولان داشته باشیم و کمی از وضعیت موجود ابراز دلواپسی کنیم. متأسفانه این روزها در دانشگاه اصفهان شاهد ایجاد فضای ضدفرهنگی هستیم و جای تأسف دارد که نظرات و برخورد خاصی از طرف مسئولان و متولیان نظارت در دانشگاه نمی‌بینیم.

ترویج موسیقی و برپایی جشن‌هایی که با اقدامات و رفتارهای ساختارشکنانه همراه است از دیگر مشکلات فرهنگی دانشگاه به شمار می‌رود که به طور حتم در این زمینه نیازمند تدبیر مسئولان دانشگاه هستیم، چراکه در دانشگاه تراز انقلاب اسلامی این اقدامات جایی نخواهد داشت. البته نیاز به یادآوری است که مجموعه‌های حزب‌اللهی و در رأس آن بسیج دانشجویی هیچ وقت مخالف حرکت‌های نشاط‌آور نبوده و نبینند اما آنچه نیاز به یادآوری دارد قانون و شرع است و هر برنامه‌ای باید در این چارچوب باشد در غیر اینصورت باید از انجام آن پرهیز شود.

در مورد مشکلات صنفی آنچه بیشتر آزاردهنده است، نگاه مسئولان به شرایط صنفی است. اینکه مشکلات دانشگاه و دانشگاه فقط محدود به شرایط عمومی و حداقلی شود و تأمین همین شرایط حداقلی هم با منت گذاری انجام شود. لذا انتظار داریم این نوع نگاه تغییر پیدا کند. نباید تنها مسائل پیش پا افتاده در لیست دغدغه‌های مسئولان دانشگاه قرار بگیرد بلکه آنها باید مسائل مهم‌تر و تخصصی‌تر را نیز مورد توجه قرار دهند. در مورد شرایط صنفی آنچه لازم است تصحیح شود نگاه کلان‌تر مسئولان به دانشجویان است. اینکه معضلات در حد ابتدائیات دیده نشود و در کنار آن، حل مشکلات روحی و معضلات فرهنگی حاکم بر دانشگاه و خصوصا فضای خوابگاه‌های دانشجویی در اولویت دغدغه‌ها قرار گیرد، چراکه احساس می‌شود امکانات موجود در خوابگاه‌هایگویی نیاز دانشجویان نیست و باید سطح این ملزومات بالاتر رود.

در خصوص فضای سیاسی نیز گفتن این نکته لازم است که دانشگاه اصفهان همواره دارای فضای فعال سیاسی بوده است و متأسفانه این ویژگی باعث شده که جریان‌های سیاسی و احزاب به دانشگاه چشم طمع داشته باشند. بر این اساس خط‌های های بیرونی باعث ایجاد تنش‌های سیاسی در دانشگاه می‌شود. متأسفانه در فضای سیاسی هم شاهد برخی فعالیت‌ها هستیم که ترویج کج‌اندیشی در دانشگاه است. در صورتی که موضوعی که باید روشن شود تفاوت کج‌اندیشی و آزاداندیشی در محیط علمی است. در فضای آکادمیک باید از تنش و تشنج سیاسی دوری کرد و به بحث منطقی روی آورد اما گاهی شاهد رفتارهایی هستیم که شأن علمی دانشگاه را زیر سؤال می‌برد، در حالی که ما از مسئولان دانشگاه انتظار داریم با آرام نگه داشتن فضای دانشگاه و در نظر گرفتن امکانات لازم شرایط رشد پرشتاب علمی را در دانشگاه اصفهان به وجود آورند و به رشد و بالندگی دانشجویان کمک کنند.

امیدواریم به همت مسئولان دانشگاه اصفهان و با تلاش همه دانشجویان به زودی شاهد رفع همه مشکلات باشیم و در سالی که با عنوان همدلی و هم‌زبانی نامگذاری شده است با توجه به این دو ویژگی قطار علمی دانشگاه را در مسیر پیشرفت قرار دهیم.

***مسئول بسیج دانشجویی دانشگاه اصفهان**

■ **گزارش**

بهرروز کلاته

این روزها همچون گذشته دیگر پایان‌نامه‌نویسی یک پروسه سخت، طولانی و طاقت فرسا نیست، چرا که با توجه به ابزارها و نرم‌افزارهای پیشرفته‌ای که برای تحقیق و پژوهش طراحی شده‌اند کار استادها و پژوهشگران بسیار راحت‌تر از گذشته شده است اما هستند کسانی که به دنبال راحتی بیشتری هستند و می‌خواهند یک شبه راه پرفراز و نشیب پژوهش را طی کنند و سراغ پایان‌نامه فروش‌ها می‌روند تا بسا پرداخت مبلغی بتوانند یا به عرصه پژوهش بگذارند.

■ ■ ■

پیدا کردن محل کسب و کار پایان‌نامه فروش‌ها یا همان دلالان پایان‌نامه کار چندان سختی نیست کافی است سری به خیابان انقلاب بزنید یا گشت‌وگذار ی در اینترنت داشته باشید و کلمه «پایان‌نامه‌فروشی» را جست‌وجو کنید به راحتی به مغازه‌ها یا وبسایت‌هایی می‌رسید که به اصطلاح پاتوق «دلالان علم و دانش» است. اما سؤال اصلی اینجاست که وقتی می‌شود به این سادگی به «دلالان علم و دانش» دست یافت چرا مسئولان ذیربط از این عمل شیادانه جلوگیری نمی‌کنند؟

بر همگان ثابت شده است که پایان‌نامه‌ها و مقالاتی که در بازار توسط دلالان به دست مشتری‌های خاص خودش داده می‌شود نه تنها کیفیت لازم را ندارد، بلکه کمکی هم به پیشروی علم در کشور نمی‌کند بنابراین بودن آنها نه تنها هیچ خاصیتی ندارد بلکه باعث می‌شود عده‌ای بدون تلاش و صرفاً با صرف هزینه به جمع پژوهشگران کشور که انسان‌هایی زحمتکش هستند اضافه شده و مدعی چیزی شوند که بهره‌ای از آن ندارند و اینجاست که «دوغ و دوشاب یکی می‌شود». اما چرا این دلالا جامع نمی‌شوند یک سؤال بزرگ است؟

برای رسیدن به پاسخ این پرسش در خیابان انقلاب به بهانه سفارش یک پایان‌نامه سراغ یکی از دلالان رفتم. جالب بود دلال مورد نظر دکتی را به بهترین کار برای یک دانشجوی دوره ورویش می‌بارید می‌گفت: «در هر موضوعی که بخواهی برایست پایان‌نامه آماده می‌کنیم حتی اگر پروپوزال هم ندادی پروپوزال می‌دهیم و دست آخر هم مقاله‌ات را در یک ژورنال منتشر می‌کنیم».

از او پرسیدم که چگونه این کار را می‌کنید؟ خیلی رک و صریح بدون آنکه بخواهد بیچاند، گفت: «کلی دانشجوی فارغ‌التحصیل دوره ارشد و دکتری دانشگاه‌های معتبر ایران با ما همکاری می‌کنند و برای اینکه در آمدی کسب کنند حاضرند برای شما پایان‌نامه و مقاله بنویسند. ما هم این وسط کمیسیونمان را برمی داریم. تازه

دانشگاه

نگاه‌سطحی دولتمردان عامل فعالیت دلالان علم و دانش

اگر بخواهید مشاوره هم می‌توانیم بدهیم.»

به محض شنیدن این جمله گفتم که بله مشاوره می‌خواهم هزینه دارد؟ گفت: «نه هزینه ندارد، تا یک ساعت دیگر یکی از دانشجویان دوره دکتری می‌آید و شما را راهنمایی می‌کند.» یک ساعتی در کتابفروشی‌های انقلاب قدم زدم و بعد به دیدن مشاور دلالی رفتم. طرف یک دانشجوی دوره دکتری هم رشته خود بود و سریع رفتم سسر اصل مطلب و او شروع کرد و مزایای کارشان گفت که می‌توانم از پایان‌نامه‌م حتی مقاله ISI هم بدهم و در یک ژورنال معتبر منتشرش کنم. بعد رفتم سریع تعیین موضوع و من سعی کردم حین این بحث‌های علمی‌از او در مورد کارش سؤال بپرسم که موفق هم شدم. او می‌گفت: «مثال‌هاست و باید خرج زندگی‌اش را بدهد و بهترین کار برای یک دانشجوی دوره واصل چاپ‌چهره علمی نداشتن و کاسب کاری از بر طرف است. در نگاه اول به نظر می‌رسد که چاره‌ای جز این برای یک دانشجوی دوره دکتری که نیازمند وقتنی را به وقت بیشتری به این موضوع نگاه می‌شود ضعف سیستم آموزشی است که یک دانشجوی دوره دکتری با حداقل سن ۲۶ سال باید حداقل چهار سال از بهترین سال‌های عمرش را به بهانه دریافت درجه دکتری در دانشگاه بگذراند و محلی برای تأمین مخارج زندگی‌اش نداشته باشد این در حالی است که دوره دکتری در سایر کشورها یک شغل محسوب می‌شود که علاوه بر پژوهش آکادمیک

نیز محل کسب درآمد دانشجویان این دوره است. از طرفی نظرات خاصی بر پایان‌نامه‌های نگارش شده توسط دانشجویان وجود ندارد و در حال حاضر برنام‌های وجود ندارد تا ثابت شود که پایان‌نامه نگارش شده توسط دانشجو حاصل سعی و تلاش و پژوهش‌های او است، بلکه سیستم دانشگاهی فقط و فقط بر نتیجه پایانی پایان‌نامه‌ها که همان جلسه دفاع است نظارت دارد که نظرات خوب و دقیقی نیست، چراکه هر کسی می‌تواند یک پایان‌نامه بخرد، آن را مطالعه کند و بعد خود را برای جلسه دفاع آماده کند و هیچ کس هم نتواند معیج را بگیرد حال آنکه در سیستم‌های آکادمیک معتبر جهان نظرات بر روند اجرا و تکمیل پایان‌نامه یک امر جاافتاده و منظم است و در صورتی که ثابت شود فردی حاصل پژوهش‌های آکادمیک و قضایی با کرده حتی با رضایت و خرید از پژوهشگر واقعی شدیدترین برخوردهای آکادمیک و قضایی با طرفین ماجرا صورت خواهد گرفت.

اگر چه به علت سیال بودن بازار دلالی نمی‌توان به سمت جمع‌آوری این بازار رفت و فقط و فقط به سراغ یک یا چند کمان خاص رفت یا افراد خاصی را دستگیر و جریمه کرد تا این مشکل حل شود، بلکه باید به فکر یک راه‌حل و طرح اصولی بود و این طرح و برنامه جایش در سیستم آکادمیک ایران به شدت خالی است. به نظر می‌رسد دستگاه نظارتی خاصی برای جلوگیری از این موضوع پیش‌بینی نشده

آنها که چپ کردند، آنها که چپ نکردند

فرا می‌گیرد.

اوضاع خوب نیست! این را می‌شود از تغییر و تحول‌های محسوس برخی دانشجویها از ترک تم یا ترم سه در یافت. دانشگاه کم ندیده دانشجویانی را که در اوج سادگی از شهری دیگر وارد کلاهد شده‌اند و بعد از کمتر از یک سال با ظاهری کاملاً مدرن شده(۱)، تفرکرتی روشنفکر مآب و دغدغه‌هایی کاملاً متفاوت و غالباً سکولارزده به شهر خود برمی‌گردند! دلیل هم روشن است؛ تمام نیازهایی که نه درباره آن آموزشی داده شده و نه بدان پاسخی، به یکباره در محیط آزادی به نام دانشگاه عسیان کرده و وضعیت می‌شود ایینی که دربارش صحبت پیدا نمی‌کنند، بلکه اساساً نگاهی نیست به این موضوع پیدا نمی‌کنند! و تنها تصور آنها محدود می‌شود به اقوام و خانواده خود یا تصور تجربی که آنها با آزمون و خطای کنجکاوانه خود در نوجوانی دشت کرده‌اند.

نوجوان با این وضعیت بزرگ و بالغ می‌شود. احساسات و عواطف از یکسو و غریزه و شرایط جسمانی از سوی دیگر به او برای تجربه جنس مخالف فشار می‌آورد و او بانبوه معضلات معظم فرهنگی معیشتی حاضر در جامعه نه تنها نمی‌تواند از دواج کند، بلکه در بسیاری اوقات حتی دغدغه از دواج در سن مناسب نیز برایش به وجود نمی‌آید و نوجوان که حالا چند سال از بلوغش نیز گذشته، با تلنباری از عاطفه و نیاز پا به میدانی مختلط به نام دانشگاه می‌گذارد.

دانشگاهی که باز به خاطر بی‌تدبیری مسئولان امر در تمام این سال‌ها، دانشجو را از شهر و دیار و خانواده خود دور کرده و او را وارد دنیای جدید و غریبی به نام دانشگاه و فضای خاصی به نام خوابگاه می‌کند و برای دانشجو، فارغ از فشار طبیعی تطبیق با شرایط جدید، فشار عظیمی را برای تطبیق با محیط جدید نیز به وجود می‌آورد؛ تلنبار عاطفه، احساس، غربت، غریزه و...

با این اوصاف، عجیب نیست اگر اولین نکته‌ای که برای دانشجو به چشم می‌آید، اختلاط کلاس‌ها باشد و نیم‌نگاهی که ناخودآگاه به آن سوی کلاس روانه می‌شود و دغدغه «خوب دیده شدنی» که خواه ناخواه وجود دانشجو را

است و علاوه بر این موضوع ساختار منظم و نظارت‌پذیری نیز برای نگارش پایان‌نامه‌ها تنظیم نشده تا دانشجو و استاد بتوانند در یک محیط نظارت‌پذیر به امر پژوهش بپردازند. از طرفی آنچه متأسفانه ملاک قرار می‌گیرد مدرک در یافتی است و در ک و بهره‌ای که پژوهشگر یا فارغ‌التحصیل از پژوهش باید کسب می‌کرده است به هیچ وجه مورد بررسی قرار نمی‌گیرد.

به نظر می‌رسد که دولت و سیاستگذاران امور بر این موضوع واقفند اما به‌علت هزینه‌زا بودن ایجاد سیستم پژوهش مبتنی بر واقعیت که دانشجویان آن بتوانند کسب درآمد کنند و مسئله نظارت و ایجاد یک ساختار نظارت‌پذیر عزم جدی بر این کار ندارند و صرفاً قصد برخورد‌های رسانه‌ای و سلبی با این موضوع را دارند، چراکه دولت برای دولت نخواهد گذاشت که دوره دکتری را از انجام پایان‌نامه به ازای حق‌الزحمه منصرف کند باید برای او یک منبع درآمد ایجاد کند که به ازای حاصل پژوهش‌هایش در فضای واقعی حقوق دریافت کند و از طرفی یک سیستم نظارتی ایجاد کند تا بتواند بر عملکرد پژوهشگران در حوزه واقعیت نظارت کامل داشته باشد که هر دو مورد هزینه‌های بسیاری را بر دوش دولت خواهد گذاشت که البته این کشور رونق بگیرد که متأسفانه دولتمردان از این موضوع غافل شده‌اند و به این موضوع مهم کاملاً سطحی می‌نگرند.

تیتربخبر

■ نامه تشکلهای دانشجویی استان خوزستان به روحانی: به توان داخلی تکیه کنید تا سه وعده‌های پوچ استکبار

■ دانشگاه علم و صنعت مانع ثبت‌نام دانشجویان بورسیه شد

■ مدیر حقوقی بسیج دانشجویی: منتظر پاسخ منطقی دانشگاه آزاد درباره آیین‌نامه محدودسازی بسیج هستیم

■ نامه جنیش عدالت‌خواه دانشجویی به سیدحسن خمینی: چه تناسبی است بین خرج‌های شبهه‌دار با نظام فکری امام(ره)؟

■ شش پیشنهاد بسیج دانشجویی دانشگاه علم و صنعت جهت اصلاح قانون بانکداری بدون ربا

■ اخراج گسترده دانشجوین چینی از دانشگاه‌های امریکا، به دلیل عملکرد ضعیف و تقلب

■ رئیس سازمان بسیج اساتید: واگذاری تعیین روسای دانشگاه به یک کمیته کاهش شتاب علمی را تشدید می‌کند

■ در اعتراض به عدم رسیدگی مسئولان برگزار شد:

تجمع سکوت دانشجویان علوم اقتصادی

■ رئیس اتحادیه موسسات غیرانتفاعی: دانشگاه آزاد

زیر بار اصلاح رشته‌های بدون اعتبار نمی‌رود

■ معاون مرکز جذب وزارت علوم: جذب ۲ هزار و ۲۰۰ عضو هیئت علمی در بهمن ۹۴

زندگی دانشجویی

حفظ قرآن به روش شهید

این شهید عالی مقام لخله‌ای از وقتش به بطالت نمی‌گذشت. یعنی هر وقت فرصتی پیش می‌آمد، علی آقا ممداد کوچکی را که پشت گمشده داشت و داشت و برمی‌داشت و داخل صفحات قرآنی را که همیشه همراهش بود، ضریب می‌زد. واقعاً نمی‌دانستیم چه کار

می‌کند؟ اما می‌دانستیم از حداقل وقت خودش بیشترین استفاده را می‌کند. قرآن او کم‌نظیر بود و من دولت برای آفرینش در آن آرزو داشتم نمونه‌ای از آن را پیدا کنم.

روزی پرسیدم: «این ضریب‌ها چه مفهومی دارند؟» می‌گفت: «چیزی نیست».

اصرارم را که دید، گفتم: «سه تا آیه انتخاب می‌کنم و ضریب می‌زنم. دور اول را که شروع و تمام کردم، ضریب می‌هم در حاشیه می‌گذارم تا تعداد دفعات تلاوت مشخص شود. در آخر ضریب‌ها را می‌شمارم و زمانبندی می‌کنم که طی چند دور تلاوت، موفق به حفظ سوره شده‌ام. نمی‌دانم چند دور این کار را انجام داده بود، اما در گفت‌وگوها معلوم بود که حافظ قرآن است.

اخلاق دانشجویی

ویژگی‌های دانشجوی منتظر

■ **حجت‌الاسلام والمسلمین مهدی طائب**

بر شخصی که منتظر ظهور مولایمان صاحب‌الزمان (عج) است باید از نظر علمی و فکری نیز آمادگی خود را نشان دهد و اینجاست که دانشجوی منتظر معنا پیدا می‌کند. یک دانشجوی منتظر در مرحله اول باید به وجود و ظهور امام زمانش (عج) اعتقاد داشته باشد و با نماز و قرآن انس بگیرد. ویژگی دیگر یک دانشجوی منتظر این است که باید به گونه‌ای رفتار کند که انتظار در رفتارش مشخص باشد. وقتی انسان واقعاً منتظر کسی باشد، تمام رفتارها و اعمالش، منتظر بودن او را نشان می‌دهد. پس بایسد این موضوع در دانشجویان نیز قابل مشاهده باشد. یک دانشجوی منتظر، پرهیزگاری و تقوا را سرلوحه کارهای خود قرار داده، ابتدا به اصلاح رفتارهای خود می‌پردازد و سپس در راستای اصلاح جامعه قدم بر می‌دارد تا بتواند از این طریق زمینه را برای ظهور حضرت مهدی(عج) فراهم کند. یک دانشجوی منتظر همیشه خدا را به خاطر نعمت‌هایی که به او داده شکر می‌کند و می‌داند که شکر گزاری، روزه و نماز خدا را افزایش می‌دهد. کمک به هموع نیز از دیگر ملزوماتی است که یک دانشجوی منتظر به آن نیاز دارد. شما دانشجویان باید در محیط دانشگاه یا غیر از آن نسبت به دستگیری از هموع و هموطن خود اقدام کنید و با این کارتان خدا و امام‌زمانتان را از خود راضی و خشنود نگه دارید. از همه مهم‌تر اینکه یک دانشجوی منتظر باید در میدان علم و دانش همیشه بهترین پیشرفت‌ها را داشته باشد و تلاش کند با آموختن و یادگیری مدارج علمی را کسب کند، البته علمی که با معرفت همراه است و انسان را به کمال می‌رساند.

صدا البته در آخر باید اشاره کنیم به دختران و پسرایی که با رعایت کامل حریم یکدیگر، بدون آنکه جز بر ضرورت با هم به گفت‌وگو بنشینند در کنار هم فعالیت می‌کنند و فعالیت‌های بی‌حاشیه‌شان چیزی نیست جز تجربه‌هایی مثبت و توفیقاتی ناب در عرصه دانشجویی.

باید اذعان کنیم که این دانشجویان شایسته تقدیرند و به احترام‌امشان باید ایستاد و کلاه از سر برداشت.

